

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/63/2024
Identifikačné číslo spisu:	5921200744
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5921200744.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. Q., narodenej R. zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Slamka & Partners s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50120000, proti žalovanej P. narodenej R. zastúpenej advokátom Mgr. Jurajom Fričom, Ružomberok, Podhora 49, IČO: 42053668, o 3.000 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš (predtým Okresný súd Ružomberok) pod sp. zn. RK-9C/11/2021, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 05. marca 2024 sp. zn. 8Co/146/2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš, (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. apríla 2022 č. k. RK-9C/11/2021-72, v spojení s opravným uznesením č. k. RK-9C/11/2021-88 z 22. júna 2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne z dlžnej sumy od 07. 05. 2019 do zaplatenia (výrok I.) a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je jej žalovaná povinná zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok II.). Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 34, § 35 ods. 1 až 3, § 37 ods. 1 a § 50a Občianskeho zákonníka, keď po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 19. apríla 2022 č. k. 8Co/146/2022-137 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k právnomu záveru, že predmetná Zmluva o budúcej zmluve nemá náležitosti určitého právneho úkonu, z ktorého dôvodu je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Označenie nehnuteľností nepovažoval za určité vymedzenie predmetu budúcej kúpnej zmluvy, tento nedostatok nebol odstránený výkladom prejavu vôle zúčastnených strán.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnutý rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzovala výslovne z § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Po opise priebehu súdneho konania dovolateľka predovšetkým polemizovala s právnymi (procesnými i hmotnoprávnymi) závermi odvolacieho súdu, spochybňovala správnosť jeho rozhodnutia, či kritizovala jeho prístup k právnemu posudzovaniu danej veci, pričom odkazovala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v zbierke rozhodnutí pod R 54/2010, ktorým súd dospel k odlišným záverom. Navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté odvolacie rozhodnutie spolu i s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorému súdu vec vráti na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie je podľa § 421 ods. 1 CSP neprípustné, nakoľko desaťnásobok minimálnej mzdy bol ku dňu podania žaloby 20. apríla 2021 vo výške 6.230 eur a predmetom konania je zaplatenie pohľadávky vo výške 3.000 eur s prísł.

5. Žalobkyňa vo svojej replike uviedla, že podanú žalobu považuje v celom rozsahu za dôvodnú, a preto navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté odvolacie rozhodnutie spolu i s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

7. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

8. Podľa § 422 ods. 1 písm. a), ods. 2 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a) CSP. V prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania pohľadávka vo výške 3.000 eur s príslušenstvom, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 20. apríla 2021), je 6.230 eur (por. § 1 písm. a) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2021). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 CSP vylúčená.

10. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

11. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.